

ГЛАВА 21.

1 Подири това пакъ ся яви Іисусъ на ученицы-
 тѣ си на Тиверіадско-то море, и яви имъ ся та-
 2 ка: Тамъ бѣхъ наедно Симонъ Петръ и Ѹома
 нарицаемый Близнецъ, и Наѳанаилъ отъ Канж
 Галилейскѫ, и сынове-тѣ Зеведееви, и други два-
 3 мина отъ ученицы-тѣ неговы. Казува имъ Си-
 монъ Петръ: Азъ ще отидѫ да ловѣхъ рыбъ: Ка-
 зуватъ му: Ще дойдемъ и ный съ тебе. Излѣзо-
 хъ и възлѣзохъ завчасъ на ладіїж-тѣ, и прѣзъ
 4 онажи нощъ не уловихъ нищо. И като ся раз-
 сѣмнѣжъ вече, застанжъ Іисусъ на брѣгъ-тѣ; но у-
 5 ченици-тѣ не познавахъ че е той Іисусъ. Казу-
 ва имъ Іисусъ: Дѣца, имате ли иѣшо за яденіе?
 6 Отговорихъ му: Не. А той имъ рече: Хвърлѣ-
 те мрѣжж-тѣ отдесно на ладіїж-тѣ, и ще на-
 мѣрите. И тый хвърлихъ, и не можахъ вече
 да ѹжъ привлѣкжъ отъ множества то на рыбж-
 7 тѣ. Тогазъ онзи ученикъ когото обычаше Іи-
 сусъ казува на Петра: Господь е. А Симонъ
 Петръ, като чу че е Господъ, прѣпаса върхиж-
 тѣ си дрехъ, (защото бѣше голъ), и хвърли ся
 8 въ море-то. А други-тѣ ученици дойдохъ съ
 ладіїж-тѣ, (защото не бѣхъ далечъ отъ земїж-
 тѣ, но колкото двѣстѣ лакти), и влачахъ мрѣ-
 9 жж-тѣ съ рыбж-тѣ. И като излѣзохъ на зе-
 мїж-тѣ, гледать жаравъ разложенъ, и рыбж-
 10 туренъ на неїжъ, и хлѣбъ. Казува имъ Іисусъ:
 Донесѣте отъ рыбы-тѣ които уловихте сега.
 11 Възлѣзе Симонъ Петръ, та извлѣче мрѣжж-тѣ
 на земїж-тѣ, пълнѣ съ еdry рыбы сто и пет-
 десетъ и три; и толкозъ като бѣхъ, мрѣжа-та
 ся не съдра.
 12 Казува имъ Іисусъ: Елате обѣдвайте. И никой
 отъ ученицы-тѣ не смѣеше да го попыта: Ты
 13 кой си? понеже знаехъ че е Господъ. Идува